

't ROS BIEKE

Een uitgave van de Koninklijke Imkersvereniging De Rosse Bie

Jaargang 39nr.6

november – december 2015

Verantw. uitgever : H. Braet

Oude dijk 35

2300 Turnhout

Vernieuwing lidgeld vóór 22 november 2015

Menu teerfeest 11 december 2015

Gaan onze bijen in winterslaap ?

Kwisspel 2

Gezegde

Recept met honing.

Te noteren

Activiteiten eind 2015 – 2016

Sporkehout.

Raamgesprek.

Kwis-antwoorden

Aanbod.

⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘⌘

De maand november is de ideale tijd om voorjaars bloeiende bollen te planten, zeker nu het nog zo zacht is.

Interessant zijn deze planten die geschikt zijn om te verwilderen :
crocus, boshyacint, winteraconiet, sneeuw klokjes,
botanische tulpen, bosanemoon . . .

Zolang het niet vriest kan men nog goed struiken en vaste planten planten of verplanten.

Overname van artikels is toegestaan mits schriftelijke toelating.

LIDGELDEN VOOR 2016

=====

De lidgelden voor 2016 blijven dezelfde als in 2015, zowel voor de A-leden als de B-leden. Zoals vorig jaar : Indien je Het Ros Bieke niet per post in de brievenbus wilt ontvangen maar op de website wilt lezen dan is het lidgeld 5 euro goedkoper.

Dus:

30 euro voor een A-lid met Het Ros Bieke – 25 euro voor een A-lid zonder Het Ros Bieke

10 euro voor een B-lid met Het Ros Bieke – 5 euro voor een B-lid zonder Het Ros Bieke

In Nederland wonende leden: 35 euro voor een A-lid met Het Ros Bieke, 30 euro zonder.

De lidgelden dienen uiterlijk op 22 november betaald te worden op het rekeningnummer :

BE24 9731 1250 1038 van de Rosse Bie.

Leden die hun lidgeld laattijdig betalen, lopen het risico dat het maandblad van de KonVib en eventueel Het Ros Bieke niet tijdig zal kunnen bezorgd worden.

Teerfeest 11 - 12 - 2015 19.00 uur

Menu :

Aperitief

- ✓ Garnaalcocktail,
- ✓ Orloff gebrad in de campagne,
warme groentenkrans
amandelkroketjes

Dame blanche

Rode en witte wijn
Water, bier, koffie en thee

Vervolgens "Bingo" iedereen prijs !
! Alles inbegrepen !

GAAN ONZE BIJEN IN WINTERSLAAP ?

In de winter zien we haast geen insecten. De volwassen exemplaren zijn gestorven, of ze hebben een winterkwartier opgezocht. Ook de wespen- en de hommelveolken zijn in de herfst op een natuurlijke wijze ten onder gegaan. Alleen de jonge koninginnen overwinteren in beschutte schuilplaatsen. Daarbij neemt hun lichaamstemperatuur die van de omgeving aan. De stofwisseling wordt zo goed als stilgelegd en het energieverbruik wordt tot een minimum beperkt. Zij houden hun winterslaap.

Sommige zoogdieren gaan ook in winterslaap. Zij kunnen overleven bij temperaturen die onder het vriespunt dalen. Hun bloed en hun lichaamscellen bevriezen niet doordat zij in hun organisme over een “antivriesmiddel” beschikken; dat kunnen zouten of glycerinevormen zijn. De lichaamseigen energiereserves - meestal onder de vorm van een vetlaag – zijn toereikend tot aan het volgend voorjaar.

DE INDIVIDUELE BIJ IS TEMPERATUURGEVOELIG.

De lichaamstemperatuur van de individuele bij is afhankelijk van de omgevingstemperatuur. In tegenstelling tot de veel gevoeliger larven, kan een volwassen bij gedurende langere tijd temperaturen verdragen die lager liggen dan 8 C°. Zij kan over een grote breedte de omgevingstemperatuur aannemen. Haar lichaam is zo warm of zo koud als de haar omgevende lucht.

In tegenstelling tot de insecten die in winterslaap gaan, is de bij wel zeer temperatuurgevoelig. Dat is niet alleen zo bij lage temperaturen. Ook van oplopende temperaturen kan zij hinder ondervinden. Tijdens het vliegen wordt het borststuk met de vliegspieren - die de eigenlijke motor uitmaken - beduidend warmer dan de omgevingslucht. De bewegingen van de vleugels veroorzaken onvermijdelijk warmte, die aan de omgeving afgegeven wordt.

Op hete dagen – of in hete klimaatzones – ontstaat zelfs het probleem van oververhitting tijdens de vlucht. Dan wurmt de vliegende bij wat nectar uit haar honingblaas naar haar monddelen. Ze houdt een druppel tussen tong en kaken en door verdamping wordt alzo de overtollige warmte aan haar lichaam onttrokken.

Ook vlinders, kevers en andere vliegende insecten beschikken over een vergelijkbare temperatuurregeling tijdens de vlucht.

De bijenkoningin is nog gevoeliger aan onderkoeling dan de werksters. Een kortstondige onderkoeling op 4° C in de koelkast, overleeft zij nog net, maar zij wordt er wel darrenbroedig door.

HONING, DE SOCIALE ENERGIEVOORRAAD.

Inzake de overwintering onderscheidt de bij zich wezenlijk van andere insecten. De meeste insecten zijn uitsluitend aangewezen op de energiereserves van het eigen lichaam. De bijen daarentegen kunnen

teruggrijpen op een sociale energievoorraad. Deze gemeenschappelijk volgedragen energieschuur bestaat uit de met honing gevulde raten

Vooraleer op verzamelvlucht te vertrekken, zal de haalbij haar honingblaas bijvullen uit de aanwezige voorraad. Zij kan maar zo ver vliegen als de meegevoerde honing of de pas verzamelde nectar toelaat. Wanneer zij haar traject slecht berekend heeft, en haar reserves opgebruikt zijn, moet zij landen en zal zij vroeg of laat sterven.

In het zomerseizoen benut de bij de uit de honing gepuurde energie in hoofdzaak voor haar werkzaamheden binnen en buiten het nest. Daarbij ontstaat onvermijdelijk een bepaald percentage afvalwarmte. Die energie kan echter ook direct voor de opwekking van warmte gebruikt worden, zoals bijv. gebeurt bij het op temperatuur houden van het broed. De vliegspieren worden daarbij niet benut om te vliegen, maar om te trillen en te bibberen. Ook de mens kent dat mechanisme; wij bibberen om ons op te warmen, als wij het koud krijgen.

In de herfst moet het bijenvolk verhinderen dat de lichaamstemperatuur van de bijen onder de 12° C daalt, ook al zakt 's nachts de buitentemperatuur tot beneden het vriespunt. Dan trekken de bijen zich samen tot de wintertros onder hun honingvoorraden. Die wintertros neemt de vorm aan van een holle bol. Dat is de meest voordelige vorm. Een bol heeft de grootste inhoud bij de kleinst mogelijke oppervlakte. En omdat het warmteverlies langs het oppervlak verloopt, is dat de meest gunstige vorm. In de buitenste laag zitten de bijen die met trillingen van hun vliegspieren de nodige warmte opwekken om de temperatuur op peil te houden.

In de kern van de wintertros is het warmer; daar zitten de bijen dicht bij elkaar rond de koningin. Zij wekken warmte op door hun normale stofwisseling.

Wanneer de honingblaas van een bij aan de buitenrand van de tros, leeg geraakt, trekt zij naar het warmere centrum en tankt weer honing bij. Ondertussen heeft een andere bij haar plaats in de buitenmantel ingenomen en werkt daarmee aan de instandhouding van de minimale temperatuur. Door die verplaatsingen van de buitenrand naar de kern en omgekeerd, circuleert ook warmte van het midden naar de bijen van de trosrand.

Het energieverbruik dat nodig is om deze warmte op te wekken, is niet gering. De suikers van de opgenomen honing worden in de cellen van de vliegspieren verbrand en omgezet in kooldioxide, water en.....warmte. Uit 10 kg wintervoorraad put een bijenvolk zowat 37.500 kcal energie die in de wintermaanden haast uitsluitend als warmte verbruikt wordt.

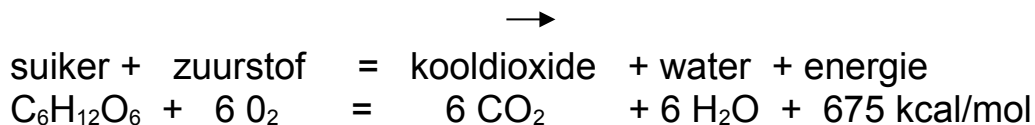
In het aansluitende voorjaar levert die investering in energie haar eerste baten op. De hommelen en de wespenkoningin bouwen maar langzaam en met veel moeite hun volken op. Daarbij zijn ze volledig afhankelijk van de wisselvallige buitentemperaturen met alle risico's die daaraan verbonden zijn.

De bijen daarentegen bouwen hun nieuw broednest al uit wanneer het buiten nog vriest. Zo kunnen zij van bij de eerste voorjaarsbloeiers met duizenden werksters aan de slag om hun voorraden weer aan te vullen. In de race voor het beschikbare voedsel liggen zij ver voorop t.a.v. de andere insecten.

Maar er zijn ook risico's verbonden aan deze dure manier van overwinteren zonder winterslaap. Om te beginnen moet de voorraad toereikend zijn voor een periode die zich – in onze streken – kan uitstrekken over zes maanden. Bovendien bestaat het gevaar dat het bijenvolk uit elkaar gerukt wordt. De temperatuur in het centrum van de wintertros ontstaat door de afvalwarmte van de normale stofwisseling van de bijen die zich daar bevinden. Ook hier kan oververhitting ontstaan. Wanneer de buitentemperaturen stijgen, kunnen de bijen de overvloedige warmte maar kwijt raken door uit elkaar te gaan, door de gesloten wintertros in mindere of meerdere mate op te lossen. Bij een koudeterugslag trekken de bijen dan weer samen. Daarbij kan het gebeuren dat een deel van het volk geïsoleerd geraakt. Is die tweede wintertros te klein, of verliest hij het contact met de voederkrans, dan zal hij onderkoelen en afsterven.

EN WAT MET HET CONDENS WATER ?

Door de verbranding van suikers ontstaat niet alleen energie, maar komt ook water vrij. Uit de verbranding van één suikermolecule, ontstaan 6 moleculen water.:

Dat komt erop neer dat uit de verbranding van 10 kg suikers 6 liter water vrijkomen. Wanneer er geen broed aanwezig is, kan het bijenvolk die hoeveelheid water niet verbruiken. Het zal als condenswater tegen de koude wanden van de bijenkast neerslaan. Daarom zijn goede bijenkasten ook zo geconstrueerd, dat het water onder de vorm van waterdamp naar de buitenwereld kan uitwijken. De meest eenvoudige oplossing bestaat erin om de vliegspleet over de volle breedte – maar met een gereduceerde hoogte – open te laten en de kasten daarbij lichtjes voorover te laten hellen.

Een open gaasbodem verzekert eveneens een goede afvoer van waterdamp. Van bij de eerste broedinslag, moet er in de kern van de bijentros weer een temperatuur van ca 34° C kunnen opgewekt worden. Op dat ogenblik stijgt ook de behoefte aan water voor de verzorging van het nieuwe broed. Vermits de warme lucht opstijgt is een goede dekplankisolatie op dat ogenblik wel verantwoord.

GEEN WINTERSLAAP VOOR ONZE BIJEN.

De opslag van energie in welke vorm dan ook en de omzetting ervan in arbeid of in warmte, bepalen de levensvoorwaarden van alle levende wezens. Ook in dit opzicht zijn de honingbijen doorheen de loop der tijden een

bijzondere weg gegaan. In plaats van antivriesmiddelen of vetreserves in het individuele lichaam op te bouwen, leggen zij een gemeenschappelijke energiereserve aan in de honingraten. Aan die honingvoorraad hebben zij het te danken dat zij geen winterslaap moeten houden.

A. Schotanus.

Kwis-Spel nr 2: Bijen – Winter – Vorst – Sneeuw ...

...en daarbij nog hagel, wind storm, regen... Terwijl wij ons koesteren in de warme huiskamer, gaan onze gedachten naar onze bijenvolken in de hal of in het open veld.

En we vragen ons af:

2.1- Bijen kunnen overal ter wereld overwinteren, zelfs bij de laagste temperaturen, als ze maar in een goed geïsoleerde woning zitten met voldoende voorraden.

Juist of fout ?

2.2- Bijen aan de buitenkant van de wintertros, kunnen niet vliegen, niet lopen en niet steken. Zij zijn door de koude helemaal verstart. We kunnen dus zonder meer de wintertros inspecteren ?

Juist of fout ?

2.3- De vlieggaten van de bijenkast moeten voor de winter ingeëngd worden, om de temperatuur in de kast niet al te zeer te doen dalen ...

Juist of fout ?

2.4- Normalerweise gaat de koningin in januari – of soms vroeger – aan de leg. Van bij het begin moet in dat broedsegment een temperatuur boven de 30° C gehandhaafd worden.

Vraag: Hoe produceren de bijen de noodzakelijke warmte ?

2.5- Dat is echter niet de enige warmtebron in de wintertros. Van bij het begin is er nog een andere warmtebron...

Vraag: Welke ?

2.6- Tocht is erger dan koude. Dat is zeker het geval voor bijen in de wintertros.

Vraag: Hoe kan de imker het bijenvolk tegen tochtlucht in de kast beschermen ?

2.7- Er liggen een tiental dode bijen in de sneeuw voor het kastfront van de bijenstand. Is dat een reden tot ongerustheid ?

Ja of nee ?

2.8- Als de imker op de bodem in de wasmul suikerkristallen aantreft, dan weet hij dat er een verspilziek volk in de kast huist.

Een te grote suikervoorraad zet de bijen aan om slordig met het wintervoedsel om te springen.

Juist of Fout ?

2.9- Naast de goede voedselvoorziening is de kastingisolatie de belangrijkste factor om de bijen veilig door de winter te loodsen;

hoe beter de kasten geïsoleerd zijn, des te beter zullen de bijen overwinteren.

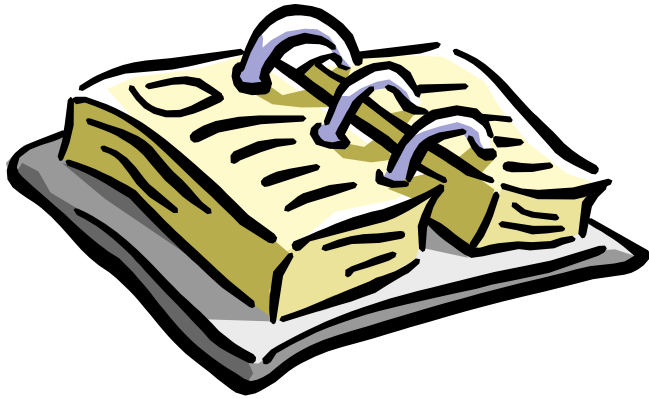
Juist of Fout ?

2.10- De imker heeft wat dode bijen verzameld die voor de kast lagen, om ze microscopisch te onderzoeken. In de warmte van

de auto of van zijn keuken, beginnen ze plots luid te zoemen, sommigen maken zelfs aanstalten om op te vliegen.

Verklaar deze heropstanding van de doden !

Tip:

Om het niet te vergeten,
Noteer op uw kalender
en / of agenda.

**Op donderdag 12 november 2015 in de Stadsboerderij
Veldekensweg te Turnhout**

Ledenvergadering om 19.30 uur. Een bijna traditionele avond waarbij de leden die zuivere was meebrengen na de demonstratie van Toon, zelf een aantal waswafels kunnen wafelen

**Op vrijdag 11 december 2015 TE 19.00 UUR IN DE CAFETARIA
van de Heischuur - Schuurhoven 2 te Oud-Turnhout.**

T e e r f e e s t !

Allen op post . . .

In de laatste maand van het jaar viert “De rosse Bie” Sint Ambrosius de patroon van de imkers bij middel van hun teerfeest.

Zoals de vorige jaren willen we er ook dit jaar weer een gezellige bijeenkomst van maken met een lekker eetmaal. Alle leden, met hun partners, worden dan ook van harte uitgenodigd om mee te komen vieren.

De jaarlijkse bingo zal ook weer van de partij zijn,

Het inschrijvingsgeld hiervoor bedraagt : **€ 29 per persoon**, aperitief en drank à volonté en ook de bingo is inbegrepen.

Er is ook de mogelijkheid om een vegetarisch menu te kiezen

Gelieve het verschuldigde bedrag te storten op de rekening van De Rosse bie, **vóór 29 november 2015**, met in de mededeling de duidelijke vermelding van het aantal personen die de menu nemen en het aantal die de vegetarische mogelijkheid vrkiezen. Bijvoorbeeld: Teerfeest 1 x M, 1 x V.

datum	Activiteiten eind 2015 en 2016
di 3 nov 15	Bestuursvergadering
do 12 nov 15	Ledenvergadering : Was wafelen
vr 11 dec15	Teerfeest : In de Heischuur vanaf 19.00 uur
do 7 jan 2016	Bestuursvergadering
do 14 jan 16	Ledenvergadering : Over bestuiving (koolzaad, fruit ...)
do 11 feb 16	Statutaire vergadering + Imkeren met de zwarte bij
do 3 mrt 16	Bestuursvergadering
do 10 mrt 16	Ledenvergadering : Gebruik van chemicaliën in de imkerij.
zo 3 apr 2016	# # # Bijenmarkt # # # (wegens Pasen op 27 mrt 16)
do 28 apr 16	Bestuursvergadering
zo 1mei 16	Uitstap naar Marc Misotten : zijn bedrijfsmethode
do 2 jun 16	Bestuursvergadering
do 9 juni 16	Ledenvergadering : Propolis oogsten en gebruik.
ma 11 juli 16	BBQ voor alle leden en hun familie
do 1 sep 16	Bestuursvergadering
do 8 sep. 16	Ledenvergadering : Honingkeuring
do 13 okt.16	Statutaire vergadering + Waswafelen
do 3 nov. 16	Bestuursvergadering
do 10 nov. 16	Ledenvergadering : Imkeren door de eeuwen heen
vr 9 dec. 16	Teerfeest

Opgelet : Bijenmarkt op 3 april in 2016
laatste zondag van maart is het Pasen

Sporkehout

Een voor onze Kempen belangrijke drachtplant is zeker de “Spork”, daarom gaan we deze echte kempenaar eens van naderbij bekijken.

Sporkehout (*Rhamnus frangula*, synoniem : *Frangula alnus*) is een plant uit de Wegedoornfamilie (*Rhamnaceae*). De plant lijkt zelfs een beetje op de wegedoorn (*Rhamnus cathartica*). In België is de soort algemeen behalve in het kustgebied, terwijl in Nederland de plant vooral voorkomt in het oosten en zuiden en in de duinen.

Drachtwaarde volgens de Plantengids van de KVIB : Nectar 3

Pollen 3

Zeker waardevol omdat hij bloeit van mei tot september.

Andere namen voor sporkehout zijn spork, vuilboom, bloedboom, pijlhout, hondskers, sprokkel, peggehout, houtjeshout, buskruithout, en stinkboom, en al deze oudere namen hangen meestal samen met het (vroegere) gebruik ervan.

Rhamnus is afgeleid van het Griekse "rhamnos" (naaien of steken), een verwijzing naar de dorens. De soortnaam *Frangula* komt van het Latijnse "frangere" (breken), omdat de takjes makkelijk breken (als in fragiel).

Sporkehout is een bladverliezende, meestal meerstammige struik van 3-6 m, bij uitzondering tot 7 m hoog, maar soms een kleine boom met een stam diameter tot 20 cm. De schors is donker paarsbruin, met heldergeel hout dat zichtbaar wordt als de bast wordt verwijderd. De scheuten zijn donkerbruin en de winterknoppen, die geen knopschubben hebben, worden alleen beschermd door de dicht behaarde

buitenste bladeren. De jonge bladeren zijn karakteristiek goudbruin. De bladeren zijn eivormig, normaal 3-7 cm lang en 2,5 – 4 cm breed, met een toepgespitste top, een gave rand, en een wigvormige voet, de bladsteel van 8-15 mm lang. De 6-10 paren van duidelijk gegroefde nerven zijn aan de onderkant licht donzig behaard. Ze staan verspreid langs de stengels.

De bloemen zijn klein, 3-5 mm in diameter, stervormig met vijf groenwitte spitse driehoekige bloemblaadjes, tweeslachtig, en staan met 2-10 samen in de bladoksels. Sporkehout bloeit tussen april en september en wordt door insecten, waaronder de honingbijen bestoven. De vrucht is een kleine bes (eigenlijk een meerkernige steenvrucht) van 6-10 mm in diameter, die rijpt van groen via rood tot donkerpaars of zwart, waarbij opvalt dat in de late zomer aan dezelfde tak alle kleuren bes tegelijk voorkomen omdat de spork zo lang bloeit. De bes bevat twee halfronde grijsbeige steenkernen.

De wegedoorn verschilt van het sporkehout doordat het blad een variabele vorm heeft, met twee helften die iets ten opzichte van elkaar zijn "verschoven", de bladrand niet gaaf maar fijngezaagd is, de bladstand niet duidelijk verspreid maar bijna tegenoverstaand is, de bloemen niet vijftalig en

tweeslachtig maar viertalig en functioneel eenslachtig zijn, de plant tweehuizig is, en de takken uitlopen in een doorn vanwaar de naam.

Sporkehout komt voor in Europa met uitzondering van het uiterste noorden, West-Siberië, de Kaukasus en het Atlasgebergte. In België is deze heester zeer algemeen in de Kempen en de Ardennen, en elders vrij algemeen, maar in

het kustgebied, zoals de polders, zeer zeldzaam. In Nederland is sporkehout een algemeen voorkomende heester in laagveengebieden, aangeplant bos in de IJsselmeerpolders en de duinen, hoewel ze zeldzaam is op de Waddeneilanden en ontbreekt op kleigrond.

Sporkehout verkiest een zure grond, groeit in vochtige bossen en venen en is een kensoort voor de wilgenbroekstruwelen (Franguletea). Sporkehout heeft baat bij het afhakken doordat de stronken weer snel veel nieuwe takken maken. De soort is waardplant voor de citroenvlinder en boomblauwtje. Ook een aantal motten leeft van het blad van deze heester zoals de sporkehoutspanner, de grote

boomspanner, de rossige naaktbladroller, en de vuilboomoglapmot die het blad mineert. Tot slot is het sporkehout ook nog een waardplant voor wantsen en de bladvlo. De bladeren van wegedoorn en sporkehout hebben vaak oranje zwellingen die worden veroorzaakt door kroontjesroest. De bessen worden voornamelijk gegeten door (vruchtetende) vogels zoals grote lijster,

kramsvogel en fazant, die zo de zaden verspreiden met hun uitwerpselen. Omdat deze struik zo'n lange bloeiperiode heeft, is het een zeer belangrijke drachtplant voor honingbijen.

Sporkehout is voor mensen onsmakelijk en licht giftig, maar zowel de bessen als de bast kunnen als laxeermiddel gebruikt worden. De bast bevat 3-7% antrachinon, dat de wand van de endeldarm aanzet tot beweging ongeveer 8-12 uur na vertering. De bessen kunnen worden gebruikt voor verschillende verfstoffen zoals sapgroen. Doordat het hout weinig anorganisch materiaal (as) bevat kan er goede houtkool van gemaakt worden dat werd gebruikt om te tekenen en als bestanddeel van buskruit. In de imkerij werden de dunne, lange, rechte twijgen gebruikt als pijlschachten en spijlen in bijenkorven om de bijen van daaruit eenvoudig uitneembare raten te laten bouwen. De Friese naam bijspilehout verwijst hier nog naar. Omdat het hout niet wordt aangetast werd het ook gebruikt als peggen in houtconstructies.

Volgens de folklore :

Hoe het sporkehout aan zijn bijnaam 'vuilboom' kwam, is gemakkelijk te verklaren. De mensen die met sporkehout werkten hadden echt vuile handen. Het was een hele kunst om het vuil tussen de huidplooitjes weg te krijgen. Sommigen beweren dat de schapen van de blaadjes knabbelden en dan diarree kregen. Hun 'derrière' was dan niet meer zo netjes om te bekijken. Het is in ieder geval een feit dat sporkehout je darmen aanzet voort te maken. Niet alleen voor thee maar ook om spijkertjes te maken was sporkehout ideaal. De schoenlappers maakten daar dankbaar gebruik van. De jonge scheuten van sporkehout waren mooi recht. De boer sneed die af en droogde ze. Nadien splitste hij ze. Op die manier kreeg hij lange spaanders die ideaal waren om vuur voor zijn pijp uit de open haard te nemen. De boer kon ook wel afgewaaide sporkehouttakken gebruiken, maar zijn voorkeur ging toch uit naar mooie recht sterke twijgen. Als hij dan daar zijn mes inzette splitste het hout vanzelf. Zo kon de boer na zijn zware dagtaak een lekker pijpje roken zonder zijn vingers te verbranden. Naast de open haard hing er dan ook een koker met sporkehoutspaanders.

Raamgesprek

Een gesprek over koetjes en kalfjes en ook bijtjes met een imker.

Voor dit eerste “raamgesprek” bezochten we op een voor deze tijd van het jaar warme namiddag Willy Lenaerts. Bij de meeste imkers van “De Rosse Bie” zeker geen onbekende.

Willy werd als telg van een groot gezin (zes jongens en een meisje) geboren zoals het toen gebruikelijk was hier in de streek, in het moederhuis te Turnhout in 1942. De familie woonde echter in Oosthoven.

Het is in dat jaar hier en in de rest van de wereld volop oorlog. Na enkele jaren van Duitse opmars beginnen de eerste tekenen van teruggang duidelijker te worden : De Duitsers verliezen de slag bij Stalingrad, Maarschalk Rommel wordt in Afrika gestopt door de Britten bij El Alamein. Echter de Geallieerden worden teruggeslagen bij een landing in Dieppe. De Duitsers worden zenuwachtig en treden brutaal op, deportaties, moordpartijen enz. hun wandaden worden internationaal veroordeeld. In het oosten van Azië gaan de Japanners ook verwoed te keer in dat jaar wordt Java bezet enz.. In dat jaar op 2 december gebeurde eveneens de eerste gecontroleerde kernsplijting, voorloper van de atoombommen op Hiroshima en Nagasaki in 1945.

Willy groeide op in deze turbulente tijd en werd als jonge kerel bokser en dit ging hem blijkbaar goed af hij bokste in die tijd buiten België in Denemarken, Frankrijk en Duitsland. Als knaap van 22 jaar in 1964 werd hij zelfs Belgisch kampioen en dacht er toen zelfs aan beroepsbokser te worden. Onder zware druk van zijn moeder liet hij dat idee uiteindelijk varen.

Gedurende zijn jeugd kwam hij reeds in contact met het imkeren via Jef Van den Brandt (ook bestuurslid van de Rosse Bie in die dagen), die toen reeds vele (een vijftigtal) volken hield in Oosthoven. Een oude oom had ook bijen, deze vertelde aan Willy dat bijen houden veel tijd vergde. Toch kriebelde het en ging hij al regelmatig naar de bijenmarkt kijken (toen nog in de Gildenzaal in Oud-Turnhout). Van een oom-imker erfde hij een boek: “Bijen houden met succes” en toen begon het idee te rijpen om met bijen te beginnen.

Het eigenlijk startjaar met bijen voor Willy was 1980. Hij kocht toen voor zijn verjaardag twee korven met bijen op de bijenmarkt. Wat later verwierf hij nog eens vier kasten van Dhr. Stessens, die zijn bijen moest wegdoen vanwege de burens. Willy ondervond daarna wel waarom, het waren verschrikkelijke steekduivels en het scheelde niet veel of hij had de boeltje weggedaan.

Maar via bijenzaken in Boxtel kwam Willy in Duitsland bij een imker, waarbij de bijen zelfs in de buurt van een zwembad stonden. Hier kocht hij enkele koninginnen waarmee hij een eigen kweek startte en zo veel minder agressieve bijen verwierf (Hij gebruikte toen het Jenter-systeem).

Tussendoor op een braderij, waarop ambachten werden gedemonstreerd, zag Willy een korfvlechter bezig en dat sprak hem wel aan dus ...

Willy heeft veel genoten van zijn liefhebberij, het werd bijna een tweede beroep : Vele kasten zelf maken eerst kempische later simplex. Met ongeveer vijftig volken thuis en het soms avontuurlijk “op reis gaan met de bijen” moet men veel honing slingeren en die moet aan de man gebracht worden, dus heeft Willy een dertig jaar de markt gedaan met honing, waskaarsen en propoliszalf. Dat het daarbij soms gezellig aan toe ging spreekt vanzelf.

Willy is ook lange jaren Bestuurslid geweest van onze vereniging. Ook hielp hij graag jonge imkers op weg met zijn gedegen onderbouwde praktische kennis van het imkeren.

Een van zijn lijfspreuken is :

“Gedeelde vreugde is dubbele vreugde”

Willy is nu reeds meer dan 70 :“en nu ga ik het wat rustiger aan doen” merkte hij op.

Ik meende een glimlach op te merken bij Willy zijn vrouw Paula.

Willy bedankt

H.B.

Type-antwoorden Kwis – Spel nr 2: Bijen – Winter – Vorst – Sneeuw...

2.1- Fout ! Ook de overwinteringsmogelijkheden van de bij zijn uiteindelijk beperkt. Toegegeven: zij kunnen overleven tot in het hoge noorden (Skandinavië – Noord-Canada), Maar het is uiteindelijk het tekort aan daglicht en zonschijn (door bv invloed van de poolnacht) dat ze de das zal omdoen. (10 pt)

2.2- Fout ! Deze bijen kunnen weliswaar niet vliegen of ver lopen, maar steken kunnen ze zeker wel !! Als men met de vinger over een wintertros strijkt, voelt dan aan alsof men een egel met opgerichte stekels zou strelen (10 pt).

2.3- Fout ! De bijen houden niet de kast, maar het broednest op temperatuur. Vlieggatvernaauwing heeft wel zin om muizen, padden e.d. uit de kast te houden .Dat doen de bijen ook – als de imker het niet doet. Met dat doel vernauwen de bijen de doorgang naar het nest met propolishoopjes. (10 pt)

2.4- De bijen verbranden de honingvoorraden in hun borstspieren. Deze warmte straalt af op hun onmiddellijke omgeving (10 pt)

2.5- Larven – indien voldoende gevoed - en poppen brengen evenveel warmte voort als de bijen met trillende borstspieren. (10 pt)

2.6- Door reten en kieren in en tussen de kastdelen af te dichten. Behalve aan de voorzijde aan de vliegplank, mag de kast geen enkele opening vertonen.(10 pt)

2.7- Neen ! Meestal gaat het om oudere bijen aan de buitenkant van de wintertros, die na een (te) vroege uitvlucht totaal verkleumd raakten en het vlieggat net niet meer konden bereiken. (10 pt)

2.8- Fout ! Bijen zijn niet verspilziek ! De suikerkristallen op de bodemschuif wijzen op slecht geïnverteerd voedsel dat naar buiten werd gewerkt, of op voedselcellen die uitgeruimd werden om het broednest te kunnen uitbreiden. (10 pt)

2.9- Fout ! Belangrijker dan de kastisolatie is een tochtvrije, goede ventilatie die de kastvochtigheid afvoert. Daarom zouden de vlieggaten over de volle breedte, maar slechts 4 mm hoog – moeten openblijven. Daarom ook worden de open draadbodems meer en meer toegepast, zelfs bij kasten in vrije opstelling. Niet in de winter, maar in het voorjaar, wanneer de broedaanzet op volle toeren draait, kan een goede dekplankisolatie helpen om het broednest op temperatuur te houden. (10pt)

2.10- Wanneer de lichaamstemperatuur van de bij daalt onder de 6° C, verstart ze. De bij is dan schijndood. In die toestand kan ze tot twee dagen overleven. Als de imker ze voor het verstrijken van die tijd, in een warme omgeving brengt, of als de buitentemperatuur inmiddels weer opgelopen is, komt ze opnieuw tot leven ! (10 pt)

Aanbod :

Jonge imkers die geïnteresseerd zijn in oude Rosse Biekes kunnen vele jaren oude boekjes gratis krijgen.

Bij A. Schotanus tel:; 014 556 464

